

haaber, man nu kun ganske foreløbig, ganske kortvarig, skal faa Lov til at bryde. Jeg tror, at en Adskillelse mellem Stat og Kirke i Øjeblikket ikke vilde føre til Menighedsfrihed, men vilde føre til, at vi fik en organiseret Folkekirke med en Mangel paa Frihed for de enkelte Menigheder, og jeg kan ikke ønske, at man benytter den nærværende Lejlighed, hvor det dog er Genforeningen med Sønderjylland, det gælder, til at rejse Spørgsmaalet om Adskillelse mellem Stat og Kirke. Og hvad der for os er af afgørende Betydning, er, at vi ikke ønsker at lægge i den nuværende Regerings Haand at nedsætte et Udvalg som det, der er Tale om her. Vi mangler Tillid til den nuværende Regering i saa Henseende, vi frygter for, at det Udvalg, som den nuværende Regering vilde nedsætte, vilde forberede denne Sag paa en uheldig Maade, vi har i saa Henseende nogen Erfaring fra Nedsættelsen af det kirkelige Udvalg, hvis Resultater vi behandler her.

Ud fra disse Grunde maa jeg anbefale, at man stemmer imod den foreliggende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen.

Kayser: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne fraraade at stemme for den foreliggende Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det er ikke, fordi vi er ivrige for Bispevalg, vi vilde være mere tilfredse, om der slet ikke forelaa et Lovforslag herom, men det forekommer os, at det er overordentlig uheldigt at benytte Forhandlingerne om et Lovforslag om Bispevalg til at fremsætte en saadan Paastand paa Overgang til Dagsordenen som den her foreslaaede. Vi ønsker slet ikke Kirkens Adskillelse fra Staten, vi ønsker altsaa heller ikke, man skal nedsætte et Udvalg med det Formaal at overveje, hvorledes Kirken skulde adskilles fra Staten. Derfor fraraader vi at stemme for Paastanden paa Overgang til Dagsordenen.

Borgbjerg: Til det ærede Medlem Hr. Povlsen skal jeg sige, at vi jo ikke foreslaar at skille Kirke og Stat i Øjeblikket, det gaar vort Forslag slet ikke ud paa. Vort Forslag gaar ud paa at nedsætte et Udvalg, der skal forberede en eventuel Adskillelse af Kirke og Stat, det er noget andet. Hvor længe en saadan Forberedelse vil vare, det udtaler vi os ikke om, det maa Livet selv vise, den vilde sikkert vare længere end det nuværende Ministeriums Eksistens. Derfor har vi heller ikke nogen særlig Grund til at være ængstelige for at lægge selve Begyndelsen,

Nedsættelsen af Udvalget, i den nuværende Regerings Haand, den vilde sikkert ikke faa med Afslutningen at gøre. Men vor Tillid til Regeringen belønnes ikke, for skønt det ærede Medlem Hr. Povlsen nu her mente, at han var betydelig mere antiministeriel end vi, har vi jo ikke megen Glæde af den Tillid, vi her skulde have vist, for Kirkeministeren afviser den udstrakte Haand, han synes altsaa ikke at sætte saa megen Pris paa den, han synes ikke at opfatte den som et egentligt Tillidsvotum. Samtidig med — det maa det ærede Medlem Hr. Povlsen ikke glemme —, at Ministeriet vilde modtage denne Dagsorden, maatte det jo nemlig give Afkald paa Loven om Bispevalg. Til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som sagde, at denne Tanke om Kirkens Adskillelse fra Staten ikke var drøftet tilstrækkeligt ude i Befolkningen, skal jeg sige, at det ærede Medlem jo selv har været med til endda for en Del Aar siden at faa dette Forslag drøftet i Befolkningen. Det ærede Medlem var i 1916 Medlem af et Udvalg, hvis hele Opgave netop var af samme Art som den, det Udvalg skal have, vi har foreslaaet, nemlig Udvalget om Forholdet mellem Stat og Kirke. Det ærede Medlem stillede et Forslag om Kirkens Adskillelse fra Staten, det ærede Medlem gik til samtlige Partier her i Rigsdagen og fik fra vor Side en velvillig, fra andre Sider en mindre velvillig Modtagelse. Det ærede Medlem var med til at udsende en Præst, der hele Vinteren 1916—17 ikke bestilte andet og ikke havde anden Opgave end at søge at faa disse Tanker gennemdrøftet ude i Befolkningen. Siden da er der gaaet 5 Aar, og vi maa da mene, at hvad det ærede Medlem i 1916 ansaa Tiden for moden til, maa den ogsaa være moden til nu, efter at han selv har gjort et saadant forberedende Arbejde. Jeg kan altsaa ikke anerkende dette Argument, at Sagen ikke skulde være tilstrækkeligt gennemdrøftet ude i Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Moltesen oplæste en Artikel af nuværende Landstingsmand Steincke i Bladet „Socialisten“, som gik ud paa en Kritik af en Kritik af Præster, der skulde have staaet i „Social-Demokraten“. Det ærede Medlem gjorde det for at vise, at vi ingen Ret havde til at angribe Venstres nuværende Kirkepolitik eller sammenlignede Venstres nuværende Kirkepolitik med det gamle Venstres. Jeg kan ikke finde det rigtige Sammenligningspunkt her. Venstre har, hvis det er i Stand dertil, og det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ret til at kritisere vor større eller mindre Over-